

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Custodia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*Itaque sim
fati vel Par
cam Graci
uolęgy vel
datur di
xerunt.*

Fatum quid

perfectum reddere: si Parcisi hæc, ut forte non incongruum videatur adscribere voluerimus ne pa-
nitiora hæc documenta sublimius æquo perscrutemur. Fatum id omnino esse constabit. Cui quidem
opinionem subscribit Chrysippus: hos enim auctores citare compellor, propter nostrorum quorundam
literatorum pervicaciam, qui profanis auctoribus majorem adhibent fidem, quam Christo, & ad
Christo patreque eius omnipotente Deo illuminatis. Igitur si Græcis Philosophis magis quam Paulo
vel Apostolis aliis credunt, Chrysippum præcipuum ex antiquioribus audiant ita dicentem, Fa-
tum esse potentiam spiritalem, certa quadam ratione universi constituricem. Atque alibi: Fatum, inquit,
est mundi ratio: vel, Lex eorum quæ in mundo providentia constituuntur: aut, Ratio ad quam omnia quæ
fuerint facta sunt. Quin & Possidonius, dum Deum Jovem primum appellat, secundum Naturam, ter-
tium Fatum, si quæ de Angelis retulimus, & alia Theologorum scripta considerare voluerimus,
idem hoc, aut non multum dissimilia sentire deprehendetur.

TEMPUS. CAP. XXXII.

Ad hæc Stella temporis etiam est hieroglyphicum, quia nihil in mundo toto statim temporis le-
gem magis observat, quam cælestia corpora, quæ sua quadam lege iterum ac sapienter mota, eodem
semper temporis intervallo, certisque periodis eo redeunt, unde ferri cœperant.

EXPLORATIO. CAP. XXXIII.

Stella eadem apud Ægyptios circuitionis indicium habetur: quod sive ad orbicularem motum,
sive ad cœli ipsius figuram, sive ad ea, quæ de temporum repetitionibus modo dicebamus, quis
retulerit, omnia quadrabunt. Sedenim quam hi circuitionem ponunt, Explorationem potius ego di-
xerim: propterea quod Stella pervigiles facta consiliaque nostra omnia videntur explorare. Unde
apud Catullum legas:

*Aut quam sidera multa cum tacet nox,
Furtivos hominum vident amores.*

Apertissime vero apud Plautum exploratores per Stellas intelliguntur, si cui non satis est Christi
ipsius testimonium dicentis, vel puerulorum Angelos facta eorum omnia referre eorum Patre suo. Nam
Stellas paulo ante Angelorum hieroglyphicum agnoscebamus. Apud Plautum igitur Arcuro Stel-
la in scenam introducta, hæc, Rudente, recitantur.

Qui est Imperator divum atque hominum Jupiter,

Is nos per gentes alias alia disparat,

Qui facta hominum mores, pietatem, & fidem

Noscimus, ut quemque adjuvet opulentia:

Qui falsas lites falsis testimoniis

Petunt, qui in jure abjurant pecuniam,

Eorum referimus nomina exscripta ad Jovem,

Quotidie ille scit quis hic querat malum.

Romani enim veteres hæc de Stellis opinabantur, quæ nos officia Angelis attributa noscimus: cum
animi illi, olim jam electi ad pietatem & religionem, cultumque Dei, in rerum divinarum curam, qua
poterant, ante omnes propensi essent: quare hi de Stellis, quæ nos superius de Angelis ex sapientissi-
morum hominum sententia retulimus, intelligebant. Hujuscemodi autem explorationis ergo C. Cal-
ligula novum quod excogitavit coronarum genus, Solis & Lunæ, siderumque specie distinxit, easque
coronas, novo etiam nomine exploratorias appellavit: utpote qui per Solem diurnos, per Lunam
& Stellas nocturnos exploratores intelligeret. Cur vero noctem Sacerdotes iidem ex stella picta
significarent manifestius est, quam reddi causam ullam oporteat.

*Corona ex-
ploratoria
Caligula.*

CUSTODIA. CAP. XXXIV.

Videre est in numo quodam cujus inscriptio est, URBS ROMA, specum in arcum productum, cum
Lupa & geminis infantibus circum ubera in medio sitis. Ab utroque autem specus latere af-
surgunt pueri duo colludentes: superne stellæ totidem, sive pro genii illæ sint, quorum auspiciis
infantes qui fuerant in fluvium abjecti, sospitati sint, mox famelicam lupæ rabiem non effugerint
modo, sed ab ea perhumaniter etiam fuerint educati, atque ita argumentum hoc omne, CUSTODIA
sit hieroglyphicum, quæ divinitus fuerit infantibus præparata. Nam & apud nos certæ sunt preces
quibus Angelum nobis custodem dari deposcimus. Sive celebritatis, neque non apothefeos, quæ
subsecuta sint, Stellæ illæ signa sint. Siquidem Romulus fratris nomen etiam post mortem ejus pu-
blicis

A bilicis actis adscribebat. Unde Virgilius dixit; Cum fratre Quirinus jura dabant, commentus quidem id Romulus, ut Remi fratris manes placaret, quibus terrificis imaginibus sapius infestabatur.

En. lib. 1.

ANIMA. CAP. XXXV.

Est etiam id apud Aegyptios stellæ significatum, ut defuncti jam hominis animam ostendat, quod in manuscriptis codicibus habetur: quod dubio procul anima immortalitatem indicabat: quæ scilicet deficiente corpore, vim atque vigorem suum efficacissime conservaret. Atqui vim luminis manifestam anima ipsa videtur obtinuisse, quam scintillam massæ stellaris Heraclytus Physicus asseverabat. Timæus vero Locrus unicuique animæ collegam esse, sive confertam Stellarum aliquam tradidit, quod non dissimile est à genio hospitali atque custode, quo de superius differebamus.

MORBUS GRAVIS. CAP. XXXVI.

Hippocrates Medicus observavit Stellæ per somnium in mare vel in terram cadere, atque evanescere visas, graves indicare morbos ei apparatus, qui sibi id videre visus fuerit: cum contra, clara & exortum versus currentes, sanitatis affuturæ indicia sint.

Vide Arte. h. 2. c. 38.

CREPUSCULUM. CAP. XXXVII.

Adiunt Aegyptii sacerdotes (quod impressis codicibus non habetur) crepusculum ex micantissima Stellæ simulacro significari, propter Hesperii, Phosphorique notabilem fulgorem, ut putato: quæ quidem eadem Veneris Stella est, nonnumquam Solem præcedens, nonnumquam subsequens itaque per aliquot dies ante Solis exortum Stellarum omnium maxime splendescit, alias occidente eo, luce sua aliis præmonstrata, atque his quasi valere iussis, ipsum mox Solem subsequitur. Vel quia tota Stellarum ratio inter utrumque crepusculum, vespertinum scilicet & matutinum, munus peragit suum. Vespertino siquidem excitatæ crepusculo, simul ac matutinum advenerit, suo quasi perfunctæ excubiæ munere, Soli sua data vice, Stellæ recedunt omnes. Et ut tandem Stellarum commentationem cum utroque crepusculo absolvamus, earumque principium & finis terminetur, pauca quædam subjungam ex Divinis literis, in quibus Nox suam hieroglyphicam, cum præfentis vitæ tenebras, & hallucinationem significet: matutinum vero tempus pro futuro seculo ponatur: de quo Paulus, Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Eoq; spectare dicit Hesychius Hierosolymitanus præceptum illud Levitici, Ne de carnibus sacrificii salutaris quicquam in matutinum relinquitur: quippe ne vitam nostram deprehendi sinamus imperfectam, quo scilicet tempore intercipiatur agendi facultas: quippe ubi misericordiæ opus nullum cuiuspiam alterius virtutis aggredi poteris, vel exercere. Quare quinq; illæ virgines parum prudentes, ante oculos nobis proponendæ sunt, quæ dum lampadum suarum oleum comparaturæ retrocedunt, adventu interim Sponsi clausa janua excluduntur, non amplius admittendæ. Idem admonemur 3. Proverbiorum à Salomone: Ne dicas amico tuo, Vade, & revertere, nam cras tibi dabo, cum statim possis dare: nescis enim quid pariat superventura dies. Ad hoc ita Hesychius: Festina, ne quicquam differas, ne forte in eas coarctoris angustias, unde expedire te nequeas, eoque, difficultatis adigaris, ut evestigio rerum omnium, quas tractaveris, rationes addere cogaris. Epicurus, qui plerisque in aliis, res agere deprehenditur, in eo veru prudentissime se gessit, cum dixit:

Nolle hieroglyphicū. Rom. 14.

Levit. 7.

Matth. 25.

Si Varro in Menip. Sa. 198. Ne scis quid ferat Hesper sebat: & Maro lib. 1. Georg.

Ἐκαστος ἑμῶν ἀρχοῦν ἀποδύσσει. Nemo hominum est, qui non inter agendum obeat.

Quod si quis atate nostra, præter bonorum omnium spem oppressus, inter agendum obiit, quis unquam majore totius Romæ luctu desideratus, quam noster Hippolytus? qui parata ære suo privata triremi, fortiq; militum manu ad Carolum Imperatorem, qui Libyam debellabat, Christoq; afferrebat, priusquam instructam navem, explicataque vexilla illa Julii fideris videre posset, medio itineris veneno lethali, quo perditissimus minister ferculum infecerat, nobis tam juvenis, tam Casari charus, tam ejus gloriæ cupidus, miserabiliter interceptus est. Paucisq; post mensibus, nepos ejus Alexander Florentiæ Dux, Imperatoris ipsius gener, à consanguineo sibi conjunctissimo, non minori scelere mucrone crudelissime, dum dormiret, trucidatus. Sed nolo vulnera tam atrocia refricare, potius que tibi natiæ, qua infelicissimum utriusq; casum, jaçturamq; & luctum nostrum deploravis, pro libelli hujus Coronide subjungam.

Nimirum à Laurentio Medice postmodum veniens caso.

Bbbb 3

HIPPO.